

Uciderea unui singur om este o crimă, însă ceea ce veți găsi mai jos în această listă, căruia nu putem să îi spunem decât generic și macabru top, deci ceea ce veți găsi sunt planuri diabolice întocmite împotriva ființei umane, de aceea care ar fi trebuit să o apere. Ordinea este aproximativă, întrucât experimentele medicale au avut durate diferite și un număr mai mare sau mai mic de subiecți.

Experimentul Stanford Prison. A fost un studiu psihologic asupra reacțiilor pe care le au oamenii în captivitate și asupra comportamentului acestora în relație cu autoritățile și cu ceilalți deținuți. Experimentul a avut loc în 1971, la Universitatea din Stanford, și a fost condus de psihologul Philip Zimbardo. O serie de studenți, închiși în subsolul instituției, au jucat rolul gardienilor și al deținuților. Atât prizonierii, cât și gardienii și-au intrat foarte repede în roluri și în scurt timp au dat dovadă de sadism, cu urmări dintre cele mai neplăcute. Unii studenți au suferit traume emoționale puternice și au fost scoși din experiment înainte de vreme. În cele din urmă, Zimbardo, alarmat de turnura pe care a luat-o situația, a pus capăt studiului.

Operațiunea Monstrul. Aceasta a fost un studiu efectuat asupra a 22 de orfani, în Davenport, Iowa, în anul 1939. Studiul a fost condus de Mary Tudor, coordonată de Wendell Johnson, profesor la Universitatea din Iowa. Orfanii au fost împărțiți în două grupuri experimentale – unul de terapie pozitivă, care i-a ajutat pe copii să-și îmbunătățească modul de comunicare, altul de terapie negativă. Ori de câte ori subiecții făceau vreo greșală de exprimare, li se spunea că sunt bâlbâiți și li se făceau numeroase reproșuri. O mare parte dintre orfanii supuși terapiei negative au rămas cu deficiențe de comunicare pentru tot restul vieții lor.

Proiectul 4.1. Acest proiect a fost un studiu condus de Statele Unite asupra rezidenților din Insulele Marshall. Locuitorii insulelor au fost subiecții testului nuclear de la Bikini Atoll, efectuat pe 1 martie 1954, mai apoi încercându-se a se afla care sunt efectele radiațiilor asupra lor. În primul deceniu de la testul nuclear, efectele erau ambigue și dificil de corelat cu expunerea la radiații: numărul de avorturi spontane și de copii morți la naștere s-au dublat în primii cinci ani, însă apoi au revenit la procentajul de dinaintea testului; s-au înregistrat unele întârzieri în dezvoltare la copii, însă nu suficiente încât să creeze un șablon. Un alt efect al radiațiilor a fost cancerul tiroidian, de care au suferit un sfert dintre copiii respectivi.

Proiectul MKULTRA sau MK-ULTRA, a fost numele de cod dat cercetării efectuate de către CIA asupra modului în care se poate controla creierul uman. Experimentul a început în 1950 și a ținut până la sfârșitul anilor '60. Dovezile arată că în timpul experimentului s-au folosit o serie de medicamente ilegale și diverse alte metodologii pentru a manipula statusul mental al subiecților și pentru a altera funcțiile creierului. Printre altele, studiul a presupus și administrarea de LSD angajaților CIA, personalului militar, unor doctori, agenți guvernamentali, prostituate, bolnavi psihici și mai multor persoane obișnuite, pentru a le monitoriza reacțiile. Drogurile erau administrate fără acordul celor vizați, ceea ce a însemnat violarea codului Nuremberg, pe care Statele Unite l-au adoptat după cel de-al doilea Război Mondial. Operațiunea Midnight Climax, partea a proiectului MKULTRA, a presupus o selecție a mai multor bărbați care mergeau la bordeluri, însă care erau foarte jenați de acest lucru. Bărbaților li se administra LSD, apoi erau lăsați în camere special create la fiecare bordel, încăperi care dotate cu pereți din oglindă.

Bărbații erau filmați, după care li se studia comportamentul. În 1973, directorul CIA-ului, Richard Helms, a dispus arderea tuturor dosarelor MKULTRA, făcând aproape imposibilă o anchetă completă în acest caz.

Proiectul Aversion. Armata Africii de Sud i-a forțat pe soldații homosexuali albi să își facă operații de schimbare de sex între 1970 și 1980. În plus, i-a supus pe aceștia la castrare chimică și alte diverse experimente medicale ilegale. Cu toate că nu se cunoaște un număr fix, chirurgii armatei estimează că între anii 1971 și 1989, 900 de femei și bărbați au fost obligați să-și facă operații de schimbare de sex, ca parte a unui program secret de exterminare a homosexualității în rândul soldaților. Psihatrii armatei, împreună cu preoții indicau soldații suspecti de homosexualitate, care mai apoi erau trimiși la secțiile de psihiatrie. Cei care nu puteau fi „vindecați” cu medicamente, tratamente hormonale și alte metode „psihiatrice”, erau castrați sau obligați la operații de schimbare de sex.

Experimentele nord-coreene. Experimentele nord-coreene sunt, potrivit unor mărturii, similare cu lagărele naziste. Femeile erau de multe ori omorâte cu varză otrăvită, iar familiile de regulă în camerele de gazare.

Laboratoarele de Otravă sovietice. Cunoscute și sub numele de Laboratorul 1, Laboratorul 12 sau „Camera”, acesta a fost un proiect de cercetare al serviciilor secrete sovietice.

Experimentul presupunea testarea mai multor substanțe letale asupra prizonierilor din Gulag. Scopul era descoperirea unei substanțe otrăvitoare fără gust și inodoră, care să nu se fi putut detecta la autopsie. Otrava le era dată subiecților drept medicație, după masă. În cele din urmă, a fost creată C-2, o substanță otrăvitoare care putea omorî o persoană în 15 minute.

Studiul Tuskegee Syphilis. Tuskegee a fost un studiu clinic efectuat asupra a 399 de afro-americani, ce a avut loc în Alabama între 1932 și 1972, cu scopul de a se testa utilitatea medicamentelor pentru sifilis. Subiecții, de cele mai multe ori săraci și analfabeți, erau ademeneți în participarea la experiment cu mâncare și asigurări medicale. Nu li se dezvăluia scopul studiului și nici diagnosticul real. La sfârșitul experimentului doar 74 dintre participanți mai erau în viață. 28 de persoane au murit de sifilis, 100 din cauza unor complicații, 40 dintre neveste au fost infectate cu virusul respectiv și 19 dintre copiii lor s-au născut cu sifilis congenital.

Holocaustul. Nivelul experimentelor și torturilor umane petrecute în lagărele naziste a fost unul inimaginabil, care a culminat cu abominatii, umiliri și degradări ale ființei umane care ar face să pălească chiar și cruntele torturi ale Inchiziției medievale. Dureroasele și macabrele experimente s-au concretizat în moarte, mutilare, desfigurare și sechele pe viață. La Auschwitz și în alte lagăre celebre, prizonierii selectați erau supuși unor teste al căror scop declarat era acela de a ajuta personalul Wehrmacht-ului pe timp de război, a dezvolta noi arme, a studia recuperarea soldaților răniți și, nu în ultimul rând, a alimenta ideologiile rasiale susținute de regimul nazist. Una dintre categoriile de prizonieri care au fost cel mai adesea supuse experimentelor a fost aceea a homosexualilor, doctorul Carl Vaernet inițiind pe atunci un proiect personal în urma căruia spera să-i transforme pe homosexuali în oameni normali prin intermediul torturii. Cum evreii, slavii sau ȣigani erau considerați sub-oameni au avut parte de cele mai dureroase torturi experimentate pe ființele umane în cel de-al doilea Război Mondial. Sub scopul declarat al beneficiului Luftwaffe (Forțele Aeriene), s-a “studiat” fără anestezic, transplantul de organe de la un om la altul. Aceștia au fost folosiți și pentru studierea și tratarea hipotermiei. Nici temuta malarie și otrava nu a scăpat din planurile doctorilor nebuni aflați în anturajul lui Hitler. Un număr total de peste 400.000 de evrei și ȣigani au fost sterilizați cu forță prin intermediul radiațiilor, chirurgiei sau a diverselor substanțe experimentale. SU

RSA:

HISTORIA.RO